

О Г Н Ъ.

Бы непознавате дрѹго за огонь, чада мои! ш-скѣнз онова, кое то грѣе вз огнище то; но огньатз, акш и да е невидимз, пакз е разланз вз сичко то естество. Като ударете два кремена, той часз ще да видѣте, какз ще да искочи искра ꙗко удареніе то, като потꙋете силнш две мали дрекцета едно съ дрѹго, ще видѣте, какз щѣтз да сѣ згорещатз и най-послѣ запалатз; Положете едно стѣкло испяпченно, кое то збира слянченны те зары: то стѣкло збира и стеснава нѣговы те зары, и ще да вы даде огонь; свѣтлость та сама по себе, и таа е огонь. Огнь атз е потребенз на животатз за сичко то щото е вз свѣтатз, и неговз пѣрвый источникз види сѣ чи е вз слянце то. Както топлота та змно время вз сѣкѣй день шслаблава, така и сичко то по вѣхнова, сичко то стрѹва сѣ чи е готово да умре, и воды те немогатз вече да текатз; та сѣ предтвара вз ледз; Пролѣтъ та, съ еднѣ новѣ топлотѣ, сичко то благополѹчнш начина пакз да шжнблава. Акш прочее бы огонь атз престаналз да сѣ авлава чѹвственш за да дѣйствѹва топлинѣтѣ; всичко бы сѣ изгѹбило всичко бы замѣрзвало.

Б О З Д Ы Х Ъ.

Воздѹхатз е вещество течно, невидимо, кое то ныѣ дѹхами непрестаннш, и кое то чѹвствами око лш насз; кога то сѣ съ великѣ силѣ движе, ражда сѣ то, кое то ныѣ дѹмами вѣтѣрз. Той е толко ва потребенз за нашето сѹществованіе, щото, акш вѣхми ꙗко негш лишени, умрели бы той часз.